

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 20 juni 2012 in zaak nr. 12/18350 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juni 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 juni 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juni 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Desgevraagd heeft de minister een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt dat de rechtbank, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, ten onrechte heeft overwogen dat hij niet onder de werkingssfeer van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) valt, zodat geen terugkeerbesluit behoefde te worden genomen om hem op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in bewaring te kunnen stellen. Daartoe voert de vreemdeling aan dat de uitspraak van de Afdeling van 8 september 2011 in zaak nr. 201103476/1/V3 (www.raadvanstate.nl), waarnaar de rechtbank in dit kader heeft verwezen, ziet op de situatie dat de betreffende vreemdeling door Nederland bij een andere lidstaat is geclaimd, terwijl Nederland in dit geval een op de vreemdeling betrekking hebbende claim van een andere lidstaat heeft geaccepteerd en daarmee de verantwoordelijkheid voor de terugkeer van de vreemdeling naar een derde land op zich heeft genomen. In het verlengde daarvan voert de vreemdeling, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 12 april 2012 in zaak nr. 201102602/1/V2 (www.raadvanstate.nl), tevens aan dat, daargelaten dat hij eerder hier te lande een meeromvattende beschikking heeft ontvangen, de minister als gevolg van de door hem in België ingediende asielaanvraag na zijn terugkeer uit dat land gehouden was opnieuw een terugkeerbesluit uit te vaardigen, bij gebreke waarvan de bewaring van meet af aan onrechtmatig moet worden geacht.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 13 juli 2011 in zaak nr. 201103206/1/V3; www.raadvanstate.nl) valt een door een lidstaat van de Europese Unie aan een andere lidstaat gericht

verzoek om overname of terugname van een vreemdeling op grond van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2003 L 050; hierna: de Verordening), niet als terugkeer in de zin van de Terugkeerrichtlijn aan te merken, zodat deze richtlijn in zo'n geval niet van toepassing is.

Zoals volgt uit de uitspraak van 13 februari 2012 in zaak nr. 201113075/1/V3 (www.raadvanstate.nl) is voormelde uitspraak van 13 juli 2011 niet van overeenkomstige toepassing op de situatie dat een verzoek van een lidstaat tot overname van een vreemdeling door Nederland reeds is ingewilligd, de overdracht is voltooid en de minister voorts niet voornemens is de vreemdeling op grond van de Verordening aan een andere lidstaat over te dragen. In die situatie, die ook thans aan de orde is, is de Terugkeerrichtlijn derhalve wel van toepassing. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Gelet hierop is de in de grief vervatte klacht in zoverre terecht voorgedragen. Dit kan, gelet op het volgende, evenwel niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.1.2. Bij besluit van 11 mei 2011 heeft de minister een door de vreemdeling ingediende asielaanvraag afgewezen. Daarmee staat vast dat jegens de vreemdeling voor zijn vertrek naar België in Nederland een terugkeerbesluit is genomen. Eveneens staat vast dat hij in België een asielaanvraag heeft ingediend en dat hij door België op grond van de Verordening aan Nederland is overgedragen.

Van belang is dat de vreemdeling niet is teruggekeerd naar een land als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de Terugkeerrichtlijn en dat hij aldus niet aan de hem opgelegde vertrekplicht heeft voldaan. Als gevolg van de door hem in België ingediende asielaanvraag heeft hij geen rechtmatig verblijf in Nederland verkregen, zodat voormelde uitspraak van de Afdeling van 12 april 2012, waarop de vreemdeling zich in dit kader beroept, geen betrekking heeft op de thans voorliggende situatie. Derhalve is de werking aan het eerder genomen terugkeerbesluit niet komen te ontvallen en was de minister, anders dan de vreemdeling betoogt, niet gehouden tot het opnieuw nemen van een terugkeerbesluit alvorens tot de inbewaringstelling van de vreemdeling over te kunnen gaan. In zoverre faalt de grief.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze berust.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. A. Wijker-Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

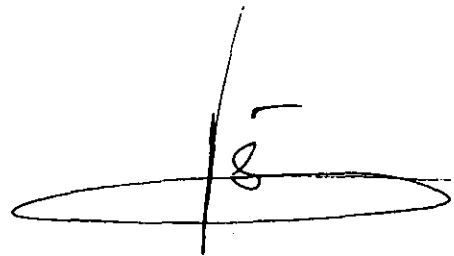
w.g. Wijker-Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2012

562.

Verzonden: 26 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser